

Jarosław Lewczuk

Złotniki, gm. Żary, woj.
zielonogórskie, St. 10, AZP: 67-11/17

Informator Archeologiczny : badania 23, 33

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Złotniki, gm. Żary,
woj. zielonogórskie,
St. 10, AZP: 67-11/17

Muzeum Archeologiczne Środkowego
Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Jarosław Lewczuk. Finansował KZA w Zielonej Górze. Pierwszy, ostatni sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe ludności kultury łużyckiej z III-IV okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest w lasach po obu stronach toru kolejowego linii Bieniów-Żagań, około 2,5 km na południe od stacji kolejowej we wsi Złotnik.

W czasie badań powierzchniowych wiosną 1989 r. zinwentaryzowano — nieznanie dotąd bliżej — stanowisko wraz z jego 26 kurhanami, zachowanymi w stanie szczątkowym. Na stan zachowania miały wpływ czynniki takie jak: wybudowana u schyłku XIX wieku linia kolejowa przecinająca pole kurhanów na dwie części, niszcząc przy tym wiele z nich; działalność rabunkowa „archeologów-amatorów”, którzy w nieokreślonym bliżej czasie otworzyli większość (jeśli nie wszystkie) kurhanów; działania wojenne II wojny światowej — niektóre kurhany zostały zamienione w gniazda karabinów maszynowych, inne przecięto transejami; duże pożary lasów w latach osiemdziesiątych, które doprowadziły do wylesienia terenów stanowiska; wreszcie głęboka orka traktorowa pod młody las sosnowy i sosnowo-brzozowy porastający obecnie stanowiska.

Rozkopano kurhan nr 1, stosunkowo najlepiej zachowany, elipsoidalny, o średnicach 13 i 8 metrów, wysokości maksymalnej 50 centymetrów, powierzchni około 1 ara. Nasyp z piasku calcowego. Odkryto ślady dwóch lub trzech wkopów rabunkowych. Wkop centralny trafił bezpośrednio w jamę grobową. Znalezione 66 fragmentów ceramiki, datującej obiekt na III okres epoki brązu oraz około 100 fragmentów silnie przepalonych kości ludzkich, które wystąpiły wyłącznie w punkcie centralnym kurhanu, na dnie wkopu. Na poziomie humusu pierwotnego uchwycono fragmenty obstawy kamiennej kurhanu — kamienie rozwleczone, plan ledwie czytelny.

Materiał zabytkowy i dokumentacja przechowywane są w MASN w Z. Górze.